

Kirstine Packalén

Sniljemattor, rya och rölakan

Vi skulle kunna välja en mängd olika teman till en artikel om Kirstines vävning. Hon har vävt mycket och till många olika ändamål. Men denna gång blir det mattor. Och bara om det skulle man kunna skriva en bok innehållande alla hennes knep och tekniska lösningar.

VI HAR SETTS vid några olika tillfällen, dels på hennes utställning i Aneby 2012 där en stor del av hennes textila värv visades, dels på hennes lilla gård inbäddad bland stengårdsgårdar och mjuka böljande former i Småland, inte långt från Aneby. I det ena huset står flera vävstolar, den bredaste med 3,15 m vävbredd står i matsalen, omgärdad med handvävd och broderad textil på väggar, bord och golv. En bra plats när hon tar emot uppdragsgivare.

– Jag tror de förstår bättre vad jag pratar om när de samtidigt får se väven igång och ser att den faktiskt görs här, för hand.

NÅGRA MIL BORT, i Säby kyrka, nära Tranås, ligger den 12,65 kvadratmeter

Kormatta till Säby Kyrka. 2,3 x 5,5 m, vävd av Kirstine Packalén, formgivning Inga-Mi Vannérus-Rydgran.

stora kormattan som Kirstine vävde i början av 1990-talet. Fortfarande har den kvar sina fina färger och sin fräschör.

Kirstine har ända sedan hon började väva vävt mycket kyrkotextil, så det var naturligt att hon blev tillfrågad om att väva en kormatta till kyrkan. Men hon ville inte formge själv.

Ovan tv / Rya till väggen. Nockor av växtfärgade garner. Diagonalerna skapas genom att man hoppar över varptrådar. Detalj.

Ovan th / Sniljematta. 1 inslag med sniljor av tvinnade ullgarner + dubbelt mattullgarn, 2 inslag dubbelt mattullgarn.

KIRSTINE PACKALÉN

UPPDRAG I URVAL

Holavedskapellet, Sommen:

1977 Bildväv 3 x 1,3 meter

1987 Dopbonad 90 x 50 cm

Efter skisser av Erik Persson, Tranås

Ängarydskapellet:

1982 Bildväv

"Den stora tranresan"

5,6 meter och öppen varp

Rölakansmatta 2,6 x 1,6 m

Värnamo missionskyrka:

1983 Bildväv 6 x 1,55 m

Efter skiss av Curt Andersson

Säby kyrka:

Början av 1990-talet, kormatta 2,3 x 5,5 m.

Formgivning Inga-Mi Vannérus-Rydgran

Istället frågade hon textilkonstnärinnan Inga-Mi Vannérus-Rydgran som både formgivit och vävt många kyrkotextilier, bland annat till Jönköpings läns hemslöjd när deras ateljé var igång.

Kirstine berättar att de först träffades hemma hos henne, mängder av garner i allsköns färger låg utspridda på golvet. Inga-Mi plockade med van hand samman en färgpalett, en detaljerad skiss gjordes där varje färgkombination minutiöst skrevs ner och Kirstine vävde. Ungefär var tredje vecka kom Inga-Mi på besök och kollade resultatet. Det var en mycket tydlig uppdelning mellan hantverket och formgivningen vilket Kirstine tyckte var bra. Hon känner inte att det är någon statuskillnad. Det är många som har uppskattat det hon har vävt och som kommer fram och säger det till henne.

När det bara återstod några decimeter fick Kirstine besvär med en hand och hon installerade tryckluft till slagbommen. Tätheten i det parti vävt med tryckluft skiljer sig inte mot den övriga delen av mattan.

Du måste ha slagit till ordentligt?

– Ja men så är det ju en mycket bra vävstol med kraft bakom slagbommen konstaterar hon lugnt.

Varje ruta i rölakansmattan till Säby Kyrka är en färgupplevelse. På håll smälter färgfälten samman. Tittar man närmare ryms både täta och glea randningar både på längden och tvären.

Den måste ha varit rolig att väva?

– Jo, det var den.

Kirstine är inte de stora gesternas kvinna. Lågmäلت och ödmjukt berättar hon om sin vävning och konstaterar vid ett flertal tillfällen, ”Jag har vävt mycket”.

HON ÄR FÖDD I DANMARK och berättar att trots att vävning var väldigt ovanligt i de danska hemmen så fanns det en släkting som vävde. När Kirstine som barn fick se vävstolen väcktes något; ”Åh det såg så spännande ut”. Och hennes farfar hade ett duvslag där det stod en gammal vävstol, även den finns som ett starkt minne.

Kirstine lärde sig väva när hon senare i livet bodde i Norrbotten. Hennes man var präst och hon tog hand om hemmet. Vävningen blev ett intresse och en möjlighet till skapande. Det var då hon

vävde sin första stola. Som hon gav till sin man.

När hon senare i livet arbetade som sjuksköterska vävde hon när det fanns tid. Efter att hon blev pensionär kunde hon ägna sig åt vävningen mer helhjärtat. Mycket av det hon har vävt finns i kyrkorna runt om i hennes närhet i Småland. Det har blivit både mässhakar, stolar, altardukar och fantastiska bildvävnader.

VI GÅR UPP EN TRAPPA där fler vävstolar står på plats. På golv och bord ligger vävnader i skilda tekniker. Vi spannar in dem som i första hand är ämnade för golvet. Flera fina rölakansmattor med hennes egna mönster, en röd flossa och täta fina trasmattor, nyligen vävda i vävstolen i köket, även den försedd med tryckluft för slagbommen.

"Man måste vara vän med trådarna, annars ska man inte hålla på med det här."

PÅ UTSTÄLLNINGEN *Knutar i väven* arrangerad av Föreningen Handvävare i Jönköpings län på Jönköpings läns museum tidigare i år ställde Kirstine ut ett antal vävnader.

Samvaron och kontakten med de andra vävarna är mycket viktig.

Den grönturkosa mattan i corduroy med små färgkluttar visade hon där. De röda och lila knutarna är ryaknutar iknutna medan mattan vävdes. Klurigt! Se sid. 54.

CORDUROY är en skyttlad teknik som bildar flotteringar med en botten. Flotteringarna klipps upp och en lugg bildas. Ett relativt snabbt sätt att få en matta som ser ut som en rya, men som Kirstine säger, "det går åt mycket garn".

Vi får med oss beskrivningen för att publicera i tidningen.

EN ANNAN MATTA är vävd med sniljor. En sniljematta görs i två steg.

Först vävs sniljorna, som efter nedklippning klipps itu och blir inslag i en annan väv. Kirstines sniljeväv lyser i en mängd kulörer.

– Det är viktigt att det är ett tvinnat garn och en fin kvalitet, då blir det en härlig lyster, påpekar hon.

Den sista vävnaden vi tittar på är en rya för väggen. Garnerna i nockorna är prover från en växtfärgningskurs. Kirstine hittade dem i sina gömmor och kom på idén att väva en rya.

– Det är ju många med mig som har prover i en låda, det här är en fin idé att göra något av dem.

Knutarna knyts kring två varptrådar. Som en extra finess har Kirstine knutit till panamatrampor och vävt mönsterinslag som går över två trådar och under två trådar. Hon passar in knytningen så flottringen täcker knuten på baksidan. Dessutom fyller mönsterinslaget det tomrum som blir bredvid knutarna.

Hon har känsla för garnerna och vad de vill bli. Och som hon konstaterar under vårt samtal.

– Man måste vara vän med trådarna, annars ska man inte hålla på med det här. ^

FAVORITAVSLUTNING

Kirstine lägger stor vikt vid mattavslutningarna. På rölakansmattorna är det ofta en viggmönstrad kant: Kanten vävs med 4 tr mattullgarn i varje "tuss". Inslaget läggs under 5 höjda varptrådar och förflyttas en höjd varptråd åt vänster 6 gånger och sedan 5 gånger åt höger.

